

Architektura sakralna Katedra Évora, Portugalia

Évora – miasto w Portugalii, w dystrykcie Évora, historyczna stolica regionu Alentejo w podregionie Alentejo Central. Jest siedzibą gminy o tej samej nazwie. Historyczne centrum miasta wpisano na listę światowego dziedzictwa UNESCO w 1986 r. Położone na prawym brzegu rzeki Anas, miasto istniało już w starożytności jako kolonia rzymska Ebora.
W średniowieczu dostało się pod panowanie Maurów. Z tego okresu w Évorze zachował się oryginalny układ uliczek z wybielanymi wapnem domami. Największy rozkwit przypada jednak na okres między XIV a XVI w., kiedy Évora znajdowała się we władaniu portugalskiego rodu Avis. Wzniesiono tu wówczas istniejące do dziś liczne pałace, a także budynki w stylu renesansowym i manuelińskim. W 1559 r. powstał tu uniwersytet jezuicki, założony przez ówczesnego kardynała, a późniejszego króla Henryka I. Uniwersytet został zamknięty w XVIII w. na polecenie markiza de Pombal, reaktywowany dopiero w latach 70. XX w. Tuż po odbiciu miasta z rąk Maurów przez Portugalczyków w XII w. wzniesiono tu także romańską katedrę (Sé). Budowę rozpoczęto w 1186 r., świątynię konsekrowano w 1204 r. Obiekt ten był w późniejszych stuleciach wielokrotnie przebudowywany i masywne romańskie wieże obronne kontrastują dziś z późniejszymi gotyckimi elementami architektonicznymi.
W katedrze tej Vasco da Gama poświęcił proporce przed wyprawą do Indii. Przy katedrze działa muzeum, mieszczące się w dawnym pałacu arcybiskupim. Miasto straciło na znaczeniu po przejęciu kontroli nad Portugalią przez władców hiszpańskich w 1580 r. Évora była w kolejnych stuleciach prowincjonalnym ośrodkiem handlowym, chociaż tutejszy uniwersytet działał jeszcze do 1759 r. Obecnie liczba mieszkańców wynosi 50 000, a więc dwukrotnie mniej niż w średniowieczu.

Architektura sakralna Katedra Évora, Portugalia

